

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferfeckého a Mgr. Martina Bobáka ve věci

žalobce: T. G., st. příslušnost A. r.

bytem X

zastoupený advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno

proti

žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 1. 2022, č. j. MV-178478-8/SO-2021

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále též „**napadené rozhodnutí**“), jímž žalovaná zamítla jeho odvolání a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále též „**ministerstvo**“) ze dne 10. 10. 2021, č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

OAM-3927-22/DP-2021 (dále též „**prvostupňové rozhodnutí**“). Tím byla podle § 46 odst. 3 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. l) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, v rozhodném znění (dále jen „**zákon o pobytu cizinců**“), zamítnuta žádost žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu podaná podle § 42a odst. 1 zákona o pobytu cizinců za účelem společného soužití rodiny.

2. Ministerstvo zamítlo žádost žalobce z důvodu, že nebylo řádně prokázáno zajištění příjmu žalobce a jeho rodiny po sloučení. Manželka žalobce, k níž se chtěl žalobce sloučit, totiž v řízení o její žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty, které nebylo doposud ukončeno [pozn. soudu: v době vydání prvostupňového rozhodnutí], nesplňuje podmínku požadovaného vzdělání uvedenou v § 42g odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců, neboť nedoložila doklad o požadovaném úplném středoškolském vzdělání s ukončenou maturitní zkouškou.
3. Poté co žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, přerušila žalovaná řízení do doby, než bude rozhodnuto ve věci žádosti manželky žalobce o prodloužení zaměstnanecké karty. Žalovaná pokračovala v řízení poté, co bylo dne 11. 1. 2022 vydáno rozhodnutí č. j. MV-197483-8/SO-2021, kterým bylo odvolání manželky žalobce v řízení o prodloužení její zaměstnanecké karty zamítnuto a zamítavé rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 29. 10. 2021, č. j. OAM-54467-15/ZM-2021, bylo potvrzeno.

II. Napadené rozhodnutí

4. Žalovaná zamítla i odvolání žalobce. Zdůraznila, že žalobce nejpozději 10. dnem od doručení rozhodnutí o odvolání své manželky (doručovaného do datové schránky) přestane být manželem cizince s povoleným pobytem na území ve smyslu § 42a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
5. Žalovaná se proto ztotožnila se závěrem správního orgánu I. stupně, že nebylo hodnověrně prokázáno zajištění příjmu žalobce a jeho rodiny po sloučení. Neprodloužením zaměstnanecké karty pozbyde manželka žalobce oprávnění k výkonu závislé práce na území a z toho důvodu nelze přihlížet k doloženým příjmům – manželka žalobce těchto příjmů v budoucnu již dosahovat nebude. Dle žalované tak nemůže jít o započitatelný příjem.
6. Žalovaná se dále neztotožnila s námitkou žalobce, že jeho žádost by neměla být závislou na řízení týkající se jeho manželky. Ačkoli ministerstvo rozhodlo před samotným vydáním rozhodnutí ve věci žádosti manželky žalobce, žalovaná uvedla, že v rámci odvolacího řízení vyčkala na rozhodnutí v řízení o prodloužení její zaměstnanecké karty, neboť výsledek tohoto řízení považovala za předběžnou otázku.
7. Žalovaná neshledala jako důvodnou ani námitku nepřezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí. Uvedla, že ministerstvo dostatečně odůvodnilo, z jakých právních předpisů a podkladů při rozhodování vycházelo. Předestřelo výpočet, jakých příjmů by měla rodina po sloučení dosahovat, přičemž uvedlo, z jakých důvodů nemohly být doložené příjmy akceptovány. Žalovaná dodala, že i pokud by započítala příjmy z předložené smlouvy o důchodu ve výši X DK (tj. cca X Kč při kurzu 3,28), tyto příjmy by nedosahovaly výše požadované zákonem (tj. 3 860 Kč – částka životního minima u osoby, která není společně posuzovaná s jinými osobami dle zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, ve spojení s nařízením vlády č. 61/2020 Sb., a 8 775 Kč – částka normativních nákladů na bydlení u jedné osoby podle nařízení č. 580/2020 Sb.; celkem 12 635 Kč).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

III. Žaloba

8. Žalobce v podané žalobě namítal, že řízení o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty jeho manželky bylo ukončeno teprve ke dni 14. 1. 2022, a ministerstvo proto nemohlo předjímat, jakým způsobem bude posouzeno splnění podmínek pro prodloužení zaměstnanecké karty.
9. V této souvislosti žalobce především namítal, že pokud mělo ministerstvo pochybnosti o tom, zda je příjem jeho manželky ze zaměstnání v souladu se zákonem a je započitatelný do celkových příjmů rodiny, mělo ho vyzvat k odstranění vad nebo k poskytnutí součinnosti, aby sám doložil, že příjem manželky je v souladu se zákonem. Dle žalobce nemělo rozhodování záviset na tom, jaké doklady manželka žalobce předložila v jiném řízení. Ministerstvo mělo dát žalobci možnost vlastní procesní aktivity při prokazování zákonnosti a započitatelnosti příjmů manželky.
10. Dále žalobce uvedl, že správní orgány posuzovaly splnění podmínek pro vydání povolení k dlouhodobému pobytu podle § 42a odst. 1 zákona o pobytu cizinců, ačkoli žalobce o povolení k pobytu podle tohoto ustanovení nežádal, protože ke dni podání žádosti jeho manželka ještě nesplňovala podmínku délky pobytu na území podle § 42a odst. 7 zákona o pobytu cizinců. Žalobce žádal o povolení k pobytu jako „ostatní rodinní příslušníci“.
11. Žalobce proto navrhnul zrušení napadeného rozhodnutí.

IV. Vyjádření k žalobě

12. Žalovaná ve vyjádření k žalobě plně odkázala na žalobou napadené rozhodnutí, neboť i žalobní námitky jsou totožné s námitkami odvolacími.
13. Žalovaná doplnila, že při rozhodování vycházela z aktuálního skutkového stavu, a zopakovala, že žalobce není manželem cizince s povoleným pobytem na území, a to nejpozději 10. dnem od doručení rozhodnutí ve věci odvolání jeho manželky v řízení o prodloužení její zaměstnanecké karty.
14. K námitce posuzování žádosti dle § 42a odst. 1 zákona o pobytu cizinců žalovaná uvedla, že tato námitka je ve světle výše uvedeného irelevantní, neboť žalobcově manželce nebyl na území prodloužen pobyt, žalobce se proto nemá na území s kým sloučit. Jeho manželka navíc v době rozhodnutí splňovala podmínku šesti měsíců pobytu na území, tudíž byla žádost správně posouzena podle § 42a zákona o pobytu cizinců.
15. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

16. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, a jedná se o žalobu přípustnou, splňující všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí žalované soud přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí a v mezích uplatněných žalobních bodů [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
17. O podané žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení na nařízení jednání sami netrvali (souhlas žalobce byl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. presumován).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

Pro úplnost soud dodává, že o probíhajícím řízení vyrozuměl i manželku žalobce, jež neuplatnila práva osoby zúčastněné na řízení.

18. Dříve, než přistoupí k posouzení žalobních námitek, soud předesílá, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je postaveno na principu, že je to žalobce, kdo s ohledem na dispoziční zásadu přísně ovládající tento typ soudního řízení soudu předestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobce žalobní argumentaci dotvářel.
19. Soud vycházel z následující právní úpravy.
20. Podle § 42a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců *„(ž)ádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území (dále jen „společné soužití rodiny“) je oprávněn podat cizinec, který je manželem cizince s povoleným pobytem na území“*.
21. Podle § 42b odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců *„(k) žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny je cizinec povinen předložit doklad prokazující, že úhrnný měsíční příjem rodiny po sloučení nebude nižší než součet*
 1. *částek životních minim členů rodiny a*
 2. *nejvyšší částky normativních nákladů na bydlení stanovených pro účely příspěvku na bydlení zvláštním právním předpisem nebo částky, kterou cizinec prokáže jako částku skutečných odůvodněných nákladů vynakládaných na bydlení rodiny; na požádání je cizinec povinen předložit též prohlášení o zproštění povinnosti mlčenlivosti finančního úřadu, a to v plném rozsahu údajů, za účelem ověření úhrnného měsíčního příjmu rodiny; pokud cizinec předložil k žádosti doklad o příjmu člena rodiny, je povinen na požádání předložit též jeho prohlášení o zproštění povinnosti mlčenlivosti“*.
22. Podle § 42a odst. 7 zákona o pobytu cizinců *„(p)ovolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny se cizinci vydá, jestliže jde o cizince podle odstavce 1 písm. a) nebo b) a cizinec, se kterým má být umožněno společné soužití rodiny, je držitelem povolení vydaného podle § 42g a pobývá na území po dobu nejméně 6 měsíců“*.
23. Žalobce v první řadě namítal, že ministerstvo nemohlo předjímat, jak bude rozhodnuto o žádosti jeho manželky o prodloužení zaměstnanecké karty.
24. Ze správního spisu bylo zjištěno, že manželka žalobce pobývala na území ČR na základě povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty od 6. 1. 2021 do 3. 8. 2021. Dne 29. 7. 2021 podala manželka žalobce žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. Ministerstvo žádost manželky žalobce dne 29. 10. 2021 zamítlo z důvodu, že nedoložila doklad o úplném středním vzdělání s maturitou. Žalovaná následně odvolání manželky žalobce dne 11. 1. 2022 zamítla a rozhodnutí o zamítnutí žádosti potvrdila.
25. Lze souhlasit s tím, že ministerstvo vydalo prvostupňové rozhodnutí dne 10. 10. 2021, tedy nevyčkalo konečného rozhodnutí ve věci žádosti manželky žalobce o prodloužení zaměstnanecké karty. Řízení o žádosti žalobce přitom bylo závislé na výsledku žádosti jeho manželky. V první řadě, pokud by nebyla manželce žalobce zaměstnanecká karta prodloužena, neměla by na území ČR povolen pobyt, a tedy žalobce by se neměl s kým slučovat, resp. by nesplňoval podmínku § 42a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Kromě toho, pokud by nebyla manželce žalobce zaměstnanecká karta prodloužena, bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

by zřejmé, že by rodina po sloučení nedosahovala tvrzených příjmů, neboť by manželka žalobce nebyla oprávněna k výkonu závislé práce na území (z tohoto důvodu ministerstvo žádost žalobce zamítlo). Soud souhlasí se žalobcem, že v situaci, kdy ministerstvo bylo příslušné i k rozhodnutí ve věci žádosti manželky žalobce, mělo dle § 57 odst. 4 správního řádu nejprve rozhodnout o žádosti manželky, neboť řešení této věci ovlivňovalo rozhodnutí ve věci žádosti žalobce. Jestliže tak neučinilo, pochybilo.

26. Toto pochybení však v odvolacím řízení napravila žalovaná, která z tohoto důvodu přerušila řízení ve věci žalobce a nejprve rozhodla o odvolání jeho manželky proti rozhodnutí, jímž byla zamítnuta její žádost o prodloužení zaměstnanecké karty. S přihlédnutím k zásadě, podle níž je třeba obě správní rozhodnutí, prvostupňové i odvolací, pro účely soudního přezkumu ve smyslu ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu posuzovat jako jeden celek (např. rozsudek ze dne 14. 3. 2013, č. j. 4 As 10/2012 - 48, č. 2438/2013 Sb. NSS), nespátňuje soud v postupu žalované vady, jež by mohly mít dopad na zákonnost napadeného rozhodnutí. Žalovaná rozhodla nejprve (dne 11. 1. 2022) ve věci odvolání proti rozhodnutí o žádosti manželky žalobce o prodloužení zaměstnanecké karty.
27. Napadené rozhodnutí tak bylo vydáno až poté, co bylo rozhodnuto o tom, že se zaměstnanecká karta manželky žalobce neprodlužuje. Jakkoli by jistě bylo procesně správnější vyčkat nabytí právní moci prvního rozhodnutí, žalovaná měla v době vydání napadeného rozhodnutí v zásadě postaveno najisto, že zaměstnanecká karta manželky žalobce nebude prodloužena. V důsledku toho nemohl být žalobce považován za manžela cizince s povoleným pobytem na území, na čemž nic nemění, že žalovaný rozhodl před právní mocí rozhodnutí o žádosti jeho manželky (ta nutně musela nastat). Zároveň žalovaná dospěla stejně jako ministerstvo k závěru, že nebylo hodnověrně prokázáno zajištění příjmů rodiny po sloučení, neboť manželka žalobce nebude z důvodu neprodloužení zaměstnanecké karty v budoucnu těchto příjmů dosahovat.
28. Žalobní námitka je proto s ohledem na výše uvedené nedůvodná, neboť žalovaná nejprve rozhodla o odvolání manželky žalobce proti rozhodnutí ve věci jejího pobytového titulu.
29. Soud pouze na okraj podotýká, že je mu z jeho činnosti známo, že rozhodnutí žalované ze dne 11. 1. 2022, č. j. MV-197483-8/SO-2021, kterým bylo odvolání manželky žalobce v řízení o prodloužení její zaměstnanecké karty zamítnuto, bylo zrušeno v přezkumném řízení, a to rozhodnutím žalované ze dne 11. 2. 2022, č. j. MV-197483-12/SO-2021. Důvodem byla skutečnost, že se žalovaná nevypořádala s doplněním odvolání, neboť jej chybou správního orgánu obdržela až dne 20. 1. 2022, tj. až po vydání jejího rozhodnutí. Stejného dne ale žalovaná rozhodnutím č. j. MV-197483-13/SO-2021 odvolání manželky žalobce zamítla a setrvala na svém závěru, že i přes vypořádání doplnění odvolání nesplňuje manželka žalobce podmínky pro prodloužení zaměstnanecké karty. Manželka žalobce podala proti uvedenému rozhodnutí správní žalobu ke zdejšímu soudu, jež byla rozsudkem ze dne 31. 1. 2023, č. j. 17 A 24/2022 - 38, zamítnuta. Uvedené skutečnosti tudíž na závěrech zdejšího soudu v projednávané věci ničeho nemění, neboť i přes rozhodnutí v přezkumném řízení byly původní závěry žalované potvrzeny a obstály i v řízení před zdejším soudem.
30. Žalobce dále namítal, že měl být vyzván k odstranění vad, aby sám doložil příjem jeho manželky. Dle žalobce nemělo ministerstvo vycházet z dokladů, které jeho manželka předložila v jiném řízení. Ani tuto námitku neshledal soud jako důvodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

31. V první řadě je třeba uvést, že ministerstvo posuzovalo příjmy rodiny, resp. manželky žalobce dle dokladů, které ke své žádosti doložil sám žalobce. Ministerstvo nevycházelo z dokladů, které by manželka žalobce předložila v jiném řízení, pouze přihlíželo ke skutečnosti, že manželka žalobce v řízení o prodloužení její zaměstnanecké karty nedoložila požadovaný doklad o vzdělání, tudíž předpokládalo, že jí nebude zaměstnanecká karta prodloužena a doložených příjmů nebude v budoucnu již dosahovat. Tato úvaha byla předčasná, nicméně po přerušení řízení a rozhodnutí žalované o odvolání manželky žalobce se vlastně ukázala jako podložená a správná. Pokud žalobce dokládá právě příjmy manželky ze závislé činnosti, byl tento podklad v důsledku vývoje souvisejícího řízení ve věci manželky logicky a účinně zpochybněn. Žalobce přitom nejen ve správním řízení, ale ani v podané žalobě netvrdil (natož aby jakkoli dokládal), že rodina bude po sloučení splňovat podmínku dostatečného úhrnného měsíčního příjmu, respektive neuváděl, že budou jejich příjmy zajištěny i bez výkonu práce jeho manželky. Kromě toho pak nelze přehlížet, že žalobce není z důvodu neprodloužení zaměstnanecké karty jeho manželky manželem cizince s povoleným pobytem na území, a tudíž bez dalšího nesplňuje základní podmínku stanovenou v § 42a odst. 1 zákona o pobytu cizinců.
32. V poslední řadě žalobce namítal, že nežádal o povolení k dlouhodobému pobytu podle § 42a odst. 1 zákona o pobytu cizinců, neboť ke dni podání žádosti jeho manželka ještě nesplňovala podmínku délky pobytu na území podle § 42a odst. 7 zákona o pobytu cizinců.
33. Soud v tomto směru zcela nerozumí poznámce žalobce o tom, že tento žádal o povolení k pobytu jako „ostatní rodinní příslušníci“.
34. Žalobce neuváděl, s kým jiným se chtěl slučovat, nebo o jaký jiný konkrétní pobytový titul žádal (např. podle jiných písmen § 42a odst. 1 zákona o pobytu cizinců). Pokud tuto skutečnost neozřejmil, soud není schopen předmětnou námitku relevantně posoudit. Pod tímto pojmem se v praxi ještě miní například rodinní příslušníci podle § 15a odst. 3 zákona o pobytu cizinců, resp. čl. 3 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES, o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, jenž se ovšem týká rodinných příslušníků občanů Evropské unie, mezi něž manželka žalobce nepatří.
35. Již jen pro úplnost pak soud dodává, že dle žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu obsažené ve správním spise žalobce jednoznačně žádal o sloučení s manželkou, přičemž ani v průběhu řízení nijak postup správních orgánů v tomto ohledu nekorigoval. Manželka žalobce nadto pobývala na území ČR na základě zaměstnanecké karty přinejmenším od 6. 1. 2021, v době vydání napadeného rozhodnutí tak podmínku 6 měsíců dle § 42a odst. 7 zákona o pobytu cizinců splňovala (správní orgán totiž při vydání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který zde je v době jeho rozhodování; srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 1 As 24/2011 - 79, nebo ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 68/2008 - 126).

VI. Závěr a náklady řízení

36. Na základě všech shora uvedených skutečností soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
37. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalované pak

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

žádné náklady v souvislosti s vedením předmětného řízení nad rámec její běžné administrativní činnosti nevznikly. Soud jí proto náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. března 2023

Mgr. Martin Lachmann v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.